

Svečana akademija	2, 3
Prazniki	3—5
Intervju z gospo prof. Mojco Fišter	6, 7
Šolske klopi mojega očeta	8
Alicia Keys	9
Izpoved ljubiteljice žvečilnega gumija	10
Literarni, likovni in fotografski prispevki	11—14
Bilo je decembra	15, 16
Priporočamo	17—19
Horoskop	20—24
Prigode in nezgode farmaceutov na praksi	24, 25
Šport	26—29
Ekскурzija v Rim	30—32
Anime	33
Božič	34
Napovednik za januar in februar	35—38

Dragi moji Di(v)jaki in Di(v)jakinje!

Ravnokar smo polni novih pričakovanj v korakali v novo leto 2014 in že je pred nami nova številka Di(v)jaka. Še boljša, še bolj divja, še bolj drzna, kot je bila prva.

Na pragu novega leta vam želim vse dobro, obilo sreče in uspehov. Predvsem pa ogromno poguma, da bi si v novem letu upali vse, česar si prej niste. Da bi živeli to, o čemer ste sanjali, da bi se postavili za tiste, ki si to zaslužijo, da bi si zaslužili, da se drugi postavijo za vas. Da bi plesali in peli na glas. In da bi skočili – kar tako, ker je »fajn«. Na šoli se bomo trudili, da bi vam omogočili uresničiti sanje. Na vas pa je, da jih dosežete.

Leto, ki je za nami, smo na naši šoli posvetili obeleževanju obletnice delovanja zdravstvene šole v Novem mestu. V letošnjem letu pa se bomo usmerili v obeleževanje obletnice delovanja kemijske šole v Novem

mestu. Prvi dijaki so se v program kemijski tehnik vpisali pred štiridesetimi leti, ko se je v Novem mestu izvajal dislocirani oddelek kemijske šole iz Ljubljane. Pred tridesetimi leti je prišlo do priključitve kemijskih tehnikov k zdravstveni šoli in tako je še danes. V ta namen bomo slovesnosti v letošnjem letu pričeli z otvoritvijo likovne razstave, ki jo napovedujem prvič prav v spletnem časopisu Di(v)jak. Gre za razstavo avtorskih del mlade likovne ustvarjalke, dijakinje Srednje zdravstvene in kemijske šole, ki obiskuje 3. a kemijski tehnik, Anite Stupar. Razstava bo na ogled v »steklenjaku« na glavnem hodniku šolskega centra. Vljudno vabljeni k ogledu.

V kratkem bomo stiskali pesti za naše športnike, še posebej za žensko rokometno ekipo SZKŠ, ki si je priborila mesto v polfinalnem obračunu za naslov srednješolskih državnih prvakinj.

V letu, ki je pred nami, je še polno izzivov, tekmovanj, natečajev in nenazadnje testov, »kontrolk«, čakajo nas poklicna matura in pridobitev poklica, o katerem ste nekoč le sanjali. Skratka, čas je, da stopite iz svojih sanj in začnete sanje živeti.

Pa srečno!

Damjana Papež
ravnateljica

SVEČANA AKADEMIJA ŠOLSKEGA CENTRA

Na Šolskem centru Novo mesto se je v **sredo, 20. 11.**

2013, odvijal zelo pomemben dogodek – **svečana akademija**. Iz vsakega razreda so izbrali nekaj dijakov, ki smo se udeležili proslave. Vsak dijak je dobil majico v barvi svoje šole: zdravstvena in kemijska šola – roza, strojna šola – modro, lesna in gradbena šola – rumeno, elektro šola in tehniška gimnazija – zeleno. Tako smo bili lepo vidni predstavniki določenih šol. Majice smo dobili v dar, z njimi bomo ponosno kazali, da smo dijaki Šolskega centra Novo mesto. Marsikdo si je mislil, da bo le še ena izmed tistih dolgočasnih prireditev, vendar temu ni bilo tako.

Slika: arhiv SZKŠ

Z akademijo smo obeležili 30 let Šolskega centra Novo mesto ter 50-letnico zdravstvene šole v Novem mestu. Program sta na odlično postavljeni sceni vodili Tina Cvijanovič in Irena Potočar Papež, ki sta svoje delo odlično opravili.

Povabljenih je bilo veliko častnih gostov: minister za šolstvo in predstavniki institucij, s katerimi Šolski center Novo mesto sodeluje. Poslušali smo nekaj govorov, program pa so popestrile različne točke.

Nastopili so plesalci različnih plesnih slogov (klasični plesi, hip hop), gimnastičar, ki ga je spremljala violinistka. Za glasbo sta poskrbela solo pevka ter šolski orkester. Napeto vzdušje so s svojo energijo ustvarili **Leteči norci** in nas tudi tokrat nas niso razočarali.

Med vsemi točkami je potekal tudi intervju z bivšimi

dijaki Šolskega centra Novo mesto, to so bili predstojnica otroškega oddelka Splošne bolnišnice Novo mesto **dr. Tatjana Pavlin**, gospod **Zvone Novina**, poslovnež, akademski slikar gospod **Jože Kumer** in najboljši slovenski košarkar vseh časov – **Matjaž Smodiš**. Ti s nas s svojimi šolskimi spomini dobro nasmejali. Svečana akademija je bila res ena izmed tistih dogodkov, ki je bil pomemben za našo šolo, in se je v zgodovino zapisala kot lep in nepozaben spomin.

Za mnenje o prireditvi smo povprašale nekaj dijakov, ki so se je udeležili, in dobile smo kar nekaj zanimivih odgovorov:

Slika: arhiv SZKŠ

»Predstava mi je bila zanimiva, ker je bilo veliko zanimivih predstavitev. Najbolj so mi bili všeč Leteči norci in intervju z Matjažem Smodišem.« (Petra, ZN 3. a)

»Predstava ob obletnici je bila izvirno izpeljana. Všeč so mi bile plesne točke. V oči mi je padla tudi izvrstno pripravljena scena.« (Valerija, ZN 3. a)

»Bilo je zelo lepo. Najbolj so mi bili všeč hip hop ples in standardni ter latinskoameriški plesi.« (Tina, ZN, 3. a)

»Prireditve je bila zanimiva, bila mi je všeč, saj so predstavili delovanje šol preko let. Poudarili so pomen dijakov, ki se vpisujejo v razne šole, ne le v šoli, ampak tudi kot delavci v delu, ki ga bodo opravljali. Opomnili so nas, da nas znanje, ki ga

»Pridobimo, bogati ter da ga lahko uporabimo v svojem življenju. Povedali so tudi, da je za življenjski uspeh potrebno veliko energije, truda in volje, da je končni cilj dosežen.« (Blaž, 1. d-pti)

»Akademija je bila za nas dijake nekaj novega. Mnogi se nismo zavedali resnosti. Sama predstava je uspela, ker pa je bila to obletnica šole, so premalo vključevali same dijake (recimo pevka, hip hop plesalca, dirigent sploh niso hodili na našo šolo). Glede na to, da je bila to obletnica naše šole, bi lahko na sami prireditvi sodelovali samo naši dijaki.« (Tjaša, ZN 4. a)

»Prireditve mi je bila zelo všeč, še posebej nastop naših dijakov Šolskega centra Novo mesto. Voditeljici sta zelo lepo povezovali program in tudi scena je bila zelo lepo postavljena v obliki parka. Motili so me le nekoliko predolgi govori. Na tribunah smo sedeli po barvah šol, kar se je zelo lepo videlo. Zapomnila sem si tudi Smodišev stavek oziroma priporočilo: Mladi naj se več ukvarjajo s športom in manj s sodobno tehnologijo.« (Anita, ZN 2. c)

»Svečana akademija mi je bila kar všeč. Motili so me predolgi govori, vendar ob takšnih priložnostih se to pač izvaja in je potrebno potrpeti. Voditeljici sta bili lepo oblečeni in še lepše sta povezovali program. Scena kot park je bila enkratno postavljena in je zelo lepo izpadla na odru. Najbolj mi je bil všeč nastop naših akrobatov – Letečih norcev, navdušila me je tudi mezzosopranistka, ki je tisti dve pesmi odpela odlično.« (Ana, ZN 2. c)

Tea Jevšek, Tina Smerke, Valerija Turk, ZN 3. c

PRAZNIKI

DAN SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI – 26. december

Dan samostojnosti in enotnosti, ki ga praznujemo 26. decembra, je v Sloveniji državni praznik in dela prost dan. Posvečen je spominu na zgodovinsko odločitev slovenskega naroda za samostojno državo.

Pred 23. leti je 23. decembra potekal plebiscit o vprašanju: **»Naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država?«** Udeležilo se ga je kar 93,2 odstotkov vseh volilnih upravičencev, okrog **95 odstotkov** pa jih **odgovorilo pritrdilno** (to predstavlja 88,5 odstotkov vseh volivcev). Ti rezultati so bili razglašeni tri dni kasneje,

26. decembra 1990, kar je bil začetek osamosvajanja Slovenije, ki se je z razglasitvijo neodvisnosti zaključila 25. junija 1991.

Do septembra 2005 se je praznik imenoval le dan samostojnosti, a so ga s spremembo Zakona o praznikih in dela prostih dnevih dopolnili z besedno zvezo **»in enotnosti«**, saj naj bi ta dan namreč Slovenci pokazali največjo mero enotnosti v svoji zgodovini.

Jasmina Koretič, 1. b FT

PLEBISCIT
23. 12. 1990

GLASOVNICA
za glasovanje na plebiscitu za odločitev,
ali naj Republika Slovenija
postane samostojna in neodvisna država

Vprašanje: ALI NAJ REPUBLIKA SLOVENIJA POSTANE
SAMOSTOJNA IN NEODVISNA DRŽAVA ?

Odgovor: DA NE

(obkrožite odgovor, ki ustreza vaši volji)

 COSMO

ANKETA O 26. DECEMBRU

Dijake smo povprašali, ali vedo, kateri državni praznik praznujemo 26. decembra. Tu je nekaj njihovih odgovorov.

Slika: internetni vir

»Dan samostojnosti. Vem, da so takrat počitnice. Mislim, da se je Slovenija takrat neuradno ločila od Jugoslavije.«

Tina Veselič, 2. c ZN

»Ta dan je dan samostojnosti. Mislim, da temu prazniku ne pripisujemo veliko pomembnosti. Za nas je to samo dan po božiču.«

Veronika Brajdič, ZN 2. c

»Praznujemo pomemben praznik – dan samostojnosti ali dan državnosti.«

Ivana Čutura, FT 3. a

»Dan samostojnosti in enotnosti, ko je Slovenija postala samostojna država.«

Dino Vinski, ZN 2. a

»Dan samostojnosti in enotnosti. Postanemo samostojna država. Imeli smo volitve.«

Suzana Gerksič, ZN 2. a

8. FEBRUAR - KULTURNI PRAZNIK

Prešernov dan je osrednji slovenski kulturni praznik in državni praznik – dela prost dan v Republiki Sloveniji, ki ga praznujemo 8. februarja, na obletnico smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Na ta dan poteka osrednja državna proslava, na kateri podelijo Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada za vrhunske dosežke na področju umetnosti v Sloveniji. France Prešeren se je rodil 3. decembra leta 1800 v kmečki družini materi Ani in očetu Šimnu. Po uspešno zaključenem študiju na dunajski pravni fakulteti se je vrnil v Ljubljano, kjer je delal kot odvetniški pripravnik, šele 1846 pa je dobil dovoljenje za samostojno advokaturu v Kranju.

Življenjska pot pesnika, nesrečno zaljubljenega v bogato Primičevo Julijo, ki ji je posvetil Sonetni venec (1834) in nekatere druge ljubezenske pesmi, je bila polna raznovrstnih preizkušenj – njegovi prijatelji (Čop, Smole, Crobath) so umirali, kot pesnik pa v času svojega življenja ni bil priznan. Umrl je 8. februarja 1849 v Kranju.

rem je deloval in umrl in kjer se po njem imenujeta tudi gledališče in park – Prešernov gaj; ter Ljubljana, katere osrednji trg se imenuje prav po njem. Tudi v Ljubljani se ob obletnicah rojstva in smrti odvijajo številne prireditve. Na predvečer kulturnega praznika podelijo najvišja priznanja v Sloveniji – Prešernovo nagrado za življenjsko delo ter nagrade Prešernovega sklada, pred njegovim spomenikom v samem središču mesta pa igralci in drugi kulturniki recitirajo njegove pesmi.

Jasmina Koretič in Zala Pestotnik, 1. b FT

Slika: internetni vir

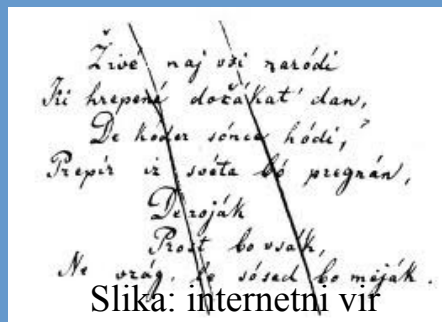
... Slika: internetni vir

Slika: internetni vir

Pri pisanju pesmi ga je usmerjal prijatelj Matija Čop, ki je veljal za enega najbolj izobraženih Slovencev tistega časa. Prešeren je prvi Slovenec, ki se je po kakovosti svojega pisanja lahko kosal z romantičnimi sodobniki po Evropi.

France Prešeren danes velja za največjega slovenskega pesnika. Sedma kitica njegove pesmi Zdravljica, napisane leta 1844, je besedilo državne himne Republike Slovenije. Obeležujemo tudi obletnico njegovega rojstva kot Ta veseli dan kulture.

Slika: internetni vir

Prešerna si najbolj "lastijo" trije slovenski kraji: rojstna Vrba, kjer ob obletnicah rojstva (3. 12.) in smrti (8. 2.) potekajo številne prireditve; Kranj, v kate-

Intervju z gospo profesorico Mojco Fišter

PRI DIJAKIH JE TREBA ISKATI ZNANJE

S sošolko sva se odločili za intervju z gospo profesorico Mojco Fišter, ki na naši šoli poučuje že dolgih 20 let. Po izobrazbi je univerzitetna diplomirana biologinja in profesorica biologije, zato uči kar 6 oddelkov. Predmeti, ki jih poučuje, so rastlinske droge in naravne spojine, anatomija in fiziologija človeka, mikrobiologija, varovanje zdravja in biologija.

Kaj vam je na tej šoli všeč in kaj vas moti?

Všeč so mi poklici na šoli, ki potrebujejo prijazen tip človeka, skrb za sočloveka in njegovo zdravje in tudi dijaki so temu primerno prijazni, spoštljivi, odgovorni, odprti in ustrežljivi, všeč mi je tudi spoštljiv obojestranski odnos med profesorji in dijaki.

Motijo pa me velika stavba, veliko število dijakov, med katerimi se najdejo tudi taki, ki jih šola ne zanima najbolj.

Ne maram parkirišča pred šolo, na katerem se dogajajo čudne reči in če je dekle dojemljivo za moške čare, jo lahko hitro zanese na stranpota pri 16, 17 letih.

Po komentarjih dijakov ste profesorica, ki je zelo zabavna, prijazna, ustrežljiva in vedno nasmejana. Zagotovo imate kakšno prigodo, ki vas vedno spravi v smeh, na primer v razredu, na hodniku, v kabine-tu. Nama jo lahko zaupate?

Najbolj me spravijo v smeh nekatere izjave dijakov na hodniku v slengu, odgovori v kontrolnih nalogah. Uživam v delu z mladimi, želim jih odvrniti od njihovih slabih namenov in spoštujem njihove dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo poleg šole (glasba, šport).

Zanima naju, zakaj vsem dijakom, ki jih učite, pravite »ljubčki moji in ljubice moje«?

Zato, ker imam zelo rada mlade, ker mislim, da so konec osnovne šole in prva dva letnika srednje šole najbolj neznosno obdobje človekovega življenja. Če ta čas nimaš nekoga, da te podpira, te usmerja, te zna poslušati, iskreno svetovati, ti kdaj odpusti ali spregleda kakšno slabo dejanje, ti to obdobje lahko pusti posledice v kasnejšem življenju. Ni važno, koliko prijateljev imate na facebooku, pomembno je, koliko pravih prijateljev imate ob sebi v trenutku, ko potrebujete pomoč, pripravljenih se odpovedati sebi in vam pomagati. V vsakem dijaku skušam najti nekaj pozitivnega, četudi je problematičen.

Kolikokrat ste bila razredničarka in kateri oddelek vam je bil najbolj všeč in na katerega ste najbolj ponosni?

Najprej sem bila štiri leta razredničarka na gradbeni šoli, in sicer na dveletnem programu, nato pa večinoma na zdravstveni šoli, na štiriletnem programu zdravstvene nege. Vmes sem nekajkrat odšla na porodniško. Lani se mi je zgodilo to, da sem bila razredničarka vsa štiri leta. Mislim, da do smrti ne bom pozabila svojega lanskega ZN 4. a, ki je v prvih dveh letnikih prinesel nekaj težav, v zadnjih dveh pa so zaživeli kot skupina med sabo povezanih odraščajočih ljudi. Bili so krasni in neponovljivi.

V svoji karieri ste dali veliko ocen. Ali je bilo več odličnih ali več negativnih? Zakaj menite, da je tako?

Pri svojih dijakih iščem ZNANJE in ne neznanja. Teorijo podkrepim s primeri iz realnega življenja, zato pri meni dijaki nimajo popravnih izpitov in praviloma povprečja ocen niso nižja od 3.

Koliko otrok imate in ali ste ponosni na njih?

Imam štiri otroke različnih starosti in sem nanje zelo ponosna, saj so odgovorni, skrbni drug do drugega, si pomagajo med seboj in spoštljivi do naju z možem in do vseh drugih ljudi in stvari. Mislim, da nama je z možem uspelo vzgojiti vzorne, delavne in odgovorne otroke.

S čim se ukvarjate v prostem času?

Prostega časa nimam prav dosti, saj moram pri toliko oddelkih, ki jih učim, pripravljati snov za ure in popravljati njihove teste. Vsak od otrok pa ima svojo popoldansko dejavnost in jih morava z možem iz naših zakotnih hribov peljati na nanje. Naslednje leto bo imel starejši sin izpit za avto in bo on opravil del teh voženj, do takrat pa bo, kot je. Sem se pa pri štiridesetih letih odločila za bolj zdrav in razgiban način življenja, zato si vzamem čas tudi zase.

Ana Hrovat in Urška Miklavčič, ZN 2. c

Slika: arhiv SZKŠ

ŠOLSKE KLOPI MOJEGA OČETA

Vsak se kdaj vpraša, kako je izgledalo šolanje naših staršev. Ali je bilo toliko možnosti za izbiro šole kot danes? So bili predmetniki podobni? Kakšna je bila matura? Kakšni so bili profesorji?

Svojega očeta Boštjana Strazbergerja sem povprašala o njegovem šolanju pred 24 leti. Leta 1987 se je vpisal na Šolski center Novo mesto. Po končanem šolanju 1992. leta se je zaposlil v tovarni Krka, kjer še vedno dela. S svojim delom je zelo zadovoljen in je vesel, da se je odločil za tak program, ki mu je omogočil službo.

Na katero smer si se vpisal in koliko časa je trajalo šolanje?

Hodil sem na Šolski center Novo mesto, in sicer smer kemijski tehnik. Šolanje je trajalo 4 leta ali 3 leta + 2 leti. Jaz sem se odločil za program 3+2 in vseh 5 let uspešno končal. Eno šolsko leto pa je bilo zgrajeno iz štirih semestrov.

Zakaj si izbral ta program?

Kemija me je že od nekdaj zelo veselila, zato sem se vpisal na ta program.

Koliko učencev je v tvojem času obiskovalo Šolski center in koliko vas je bilo v razredu?

Center je takrat obiskovalo približno 1000 dijakov, v razredu nas je bilo okoli 22.

Kateri je bil tvoj najljubši predmet in zakaj?

Moj najljubši predmet je bil fizikalna kemija. Zaradi profesorja.

Kateri profesor ti je bil najbolj pri srcu in kaj je učil?

Profesor, ki mi je bil najbolj pri srcu, je bil prof. Jožef Franček, ki je poučeval fizikalno kemijo. Bil je zelo boemski in naučil nas je zelo dobro.

Kako si hodil v šolo?

V šolo sem se vozil z avtobusom. Takrat je bila avtobusna postaja še na Novem trgu in vsak dan smo pešачili z Novega trga do šole.

Ali ste imeli usposabljanje pri delodajalcu in kaj si počel?

Da, imeli smo obvezno prakso pri

delodajalcu v 2. in 3. letniku. V 2. letniku sem imel prakso v tovarni Revoz. Delal sem kontrolo galvanizacije karoserij, v 3. letniku pa sem imel prakso v Krki, kjer sem delal na področju mikrobiologije.

Kako je izgledala matura?

Matura je bila sestavljena iz slovenščine, kemije, izdelka in zgovora, na 4-letnem programu pa sta bili še fizikalna kemija ter matematika.

Kakšno podobo je imel Šolski center takrat?

Imeli smo še kadilnico in ni bilo Športne dvorane Leona Štuklja, zato je v zimskem času športna vzgoja potekala v športni dvorani Marof.

Ali ste imeli maturantski ples?

Maturantskega plesa takrat nismo imeli, imela ga je zgolj gimnazija.

Ali bi se še enkrat odločil za poklic kemijskega tehnika in zakaj?

Za ta poklic bi se odločil še enkrat, ker ima v tem času največje možnosti za zaposlitev.

Eva Strazberger, FT 3. a

Glasba in znani glasbeniki:

Alicia Keys

Dijaki na naši šoli imajo radi različen slog glasbe, ki jo poslušajo, in svojega najljubšega pevca/pevko ali glasbeno skupino. Včasih smo tako obsedeni z enim izvajalcem, da nas drugi glasbeniki in njihova zvrst glasbe ne zanimajo oziroma je ne poslušamo. Čeprav so lahko prav tako nadvse uspešni in zelo popularni.

Ali ste že slišali za pevko in pisateljico pesmi Alicio Keys? Ja? Ne?

Slika: internetni vir

Če je vaš odgovor ne, potem kar takoj, ko boste imeli prvo priložnost in prosti čas, odhitite domov k računalniku in na popularni YouTube vtipkajte njeno ime. Zagotovo vam ne bo žal! Zakaj? Naj vam predstavim, kdo je ona in zakaj mi je tako všeč.

Alicia Keys je ameriška R&B pevka, pianistka, glasbenica, producentka in igralka.

Njen prvi studijski album je bil izdan leta 2001 z naslovom **Songs in A-Minor**. Njen najbolj znan popularen singel **Fallin'** je bil na 1. mestu lestvice Billboard Hot 100. Z njim je tudi zaslovela kot pev-

ka in glasbenica.

Do danes je izdala že 5 studijskih albumov. Njen najnovejši album **Girl on Fire** je spet dosegel prvo mesto na lestvici Billboard Hot 100. Tudi njen najnovejši singel se imenuje **Girl on Fire** in je po dolgem času, od leta 2007, ko je s singlom **Like You'll Never See Me Again** zaslovela, spet prišla nazaj močnejša, polna energije in čustev. V tem času tudi hodi na turneje in je že nastopila na različnih krajih po svetu. V Sloveniji na žalost še ni bila, ampak je v nekem intervjuju povedala, da se seveda veseli, da bi nekoč obiskala tudi našo prelepo domovino.

Ali ste vedeli, da je ta lepotica italijanskih, angleških, irskih in afriških korenin, že pri 8 letih začela igrati na klavir? Odraščala je kot edinka, sedaj pa je že poročena z raperjem Swizzom Beatzom, s katerim ima otroka po imenu Egypt. Zakaj sta se odločila za takšno ime, pa sami predvidevajte.

Upam, da vam bo Alicia všeč vsaj toliko, kot je meni. Namreč za takšne zimske dni je njena glasba prava terapija za dušo.

Blerta Jusufi, ZN 3. b

Na koncu priporočam še nekaj njenih pesmi:

Alicia Keys – Fallin'

Alicia Keys – Doesn't Mean Anything

Alicia Keys ft. Jay-z – Empire State of Mind

Alicia Keys – No One

Alicia Keys – Try Sleeping With a Broken Heart

Alicia Keys – If I ain't Got You

IZPOVED LJUBITELJICE ŽVEČILNEGA GUMIJA

Klinično dokazano je, da je žvečenje koristno, saj ohranja zdravo telesno težo, zmanjša stres, pomaga nam pri boljši koncentraciji in hkrati skrbi za ustno higieno. V raziskavi iz leta 2002 so ugotovili, da žvečenje žvečilnega gumija izboljša sposobnost za učenje, shranjevanje in priklic podatkov iz spomina.

Koristno je, če dijaki med poukom žvečijo žvečilne gumije, saj se lažje skoncentrirajo, so bolj pozorni in delovni. Zatorej mislim, da bi morali tudi na naši šoli dovoljevati žvečenje, seveda v zmernih količinah. Sama najpogosteje žvečim žvečilne gumije Orbit, ker so visokokakovostni, saj ne vsebujejo sladkorja in vsakodnevno ščitijo zobe pred nastankom zobnih oblog. Občasno žvečim tudi žvečilne gumije Five.

Slika: oninternetni vir

Slika: internetni vir

Pri pouku velikokrat žvečim žvečilne gumije, saj se bolje osredotočim na profesorjevo razlago in sem bolj zbrana. Ker s tem ne motim nikogar in je zame koristno, se mi zdi, da s tem ni nič narobe. Rada žvečim tudi drugje, ne le med poukom in temu se ne želim odpovedati. To so moji vzroki za žvečenje med poukom. Zelo rada sodelujem pri pouku in sem skoncentrirana, zato prosim, ne odvzemite mi vira energije, ki je nujno potreben pri mojem razumevanju snovi.

Alma Bytyqi, ZN 1. b

LITERARNI, LIKOVNI IN FOTOGRAFSKI PRISPEVKI

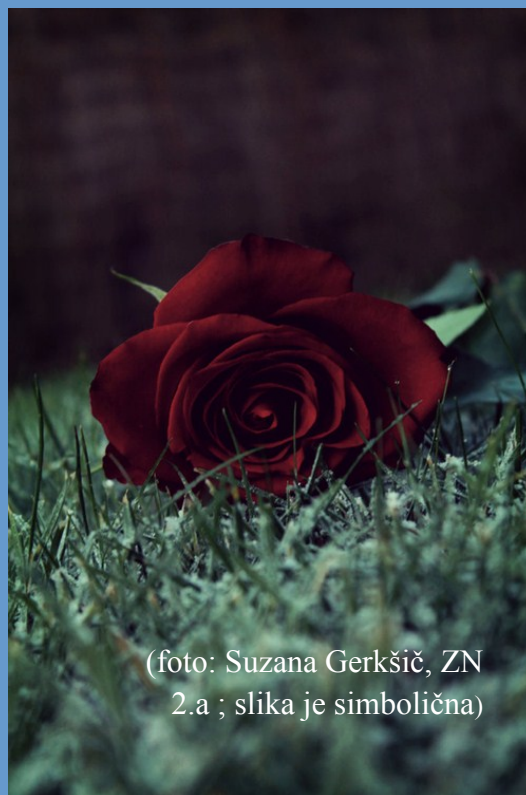
Podoknica

Tu pod oknom tvojim zdaj stojim,
s pogledom žalostnim povešenim,
s šopkom rož rdečih dišečim,
odgovora se tvojega bojim.

Zagledal ob sončnem sem zahodu jo,
v njenih očeh modro videl sem nebo,
brez tvojega nasmeha težko živim,
saj brez ljubezni tvoje v temi se izgubim.

Poljub pošlji sladek mi v slovo,
da hranil ga bom srčno,
saj ti si dekle mojih sanj,
ki me mučijo dan na dan.

Davorin Cerjak, ZN 1. b in
Žana Banič, FT 1. b

(foto: Suzana Gerkšič, ZN 2.a ; slika je simbolična)

(foto: Suzana Gerkšič, ZN 2.a ; slika je simbolična)

IDEJE

Če poet ostane brez ideje,
pomeni, da narobe rime v glavi šteje.

Ko misel se ustavi,
ne ve, kaj je narobe, in praska se po glavi.

Vendar čustva se ne ustavijo
in našega poeta spet omamijo.

Zdaj črnilo zliva na papir,
v duši čuti pravi mir.

Napetost v glavi narašča,
kajti ideja nobene izgubljene sekunde ne oprasha.

Poet še bolj hiti,
trenutek v rimo spremeni.

Brez ideje spet ostane naš poet
in postane še bolj napet.

Našemu poetu vre že kri,
od jeze vrže vse v zrak in ponori!

Miloš Topić, BN 2. a

Teja Okrajšek, KZ 1. b

Teja Okrajšek, KZ 1. b

PIŠEM

Pišem takrat, ko mi je težko,
ko me stiska v srcu,
ker noben ne zna pisat poezije tako,
kot človek v mrku.

Pišem takrat, ko čutim potrebo,
ko me oblivajo čustva ali pogrešam
določeno osebo.

S poezijo povem zgodbo, včasih je slaba, včasih dobra.
Včasih je konec vesel, včasih smrtna obsodba.

Pišem, da pomirim dušo,
da premagam to depresivno sušo,
ki s poti me zbija
in me dan za dnem počasi ubija.

Pišem poezijo,
ker mi je všeč,
s tem izrazim energijo,
z besedami, molčeč.

Miloš Topić, BN 2. a

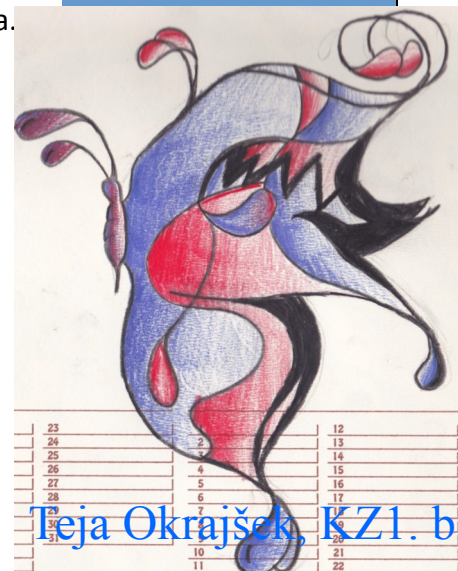
Teja Okrajšek, KZ1. b

Teja Okrajšek, KZ1. b

Teja Okrajšek, KZ1. b

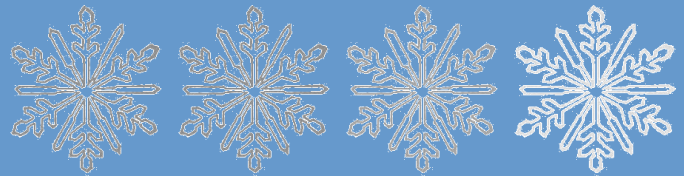
Teja Okrajšek, KZ1. b

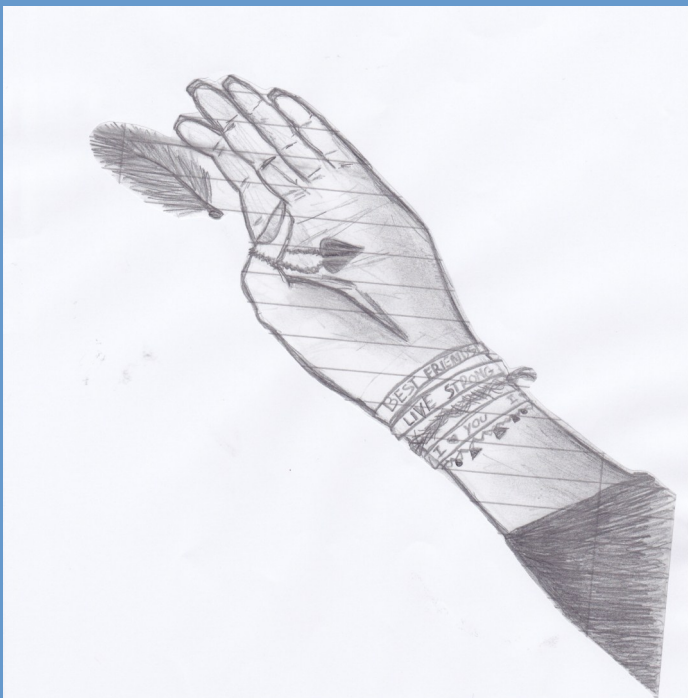
Teja Okrajšek, KZ1. b

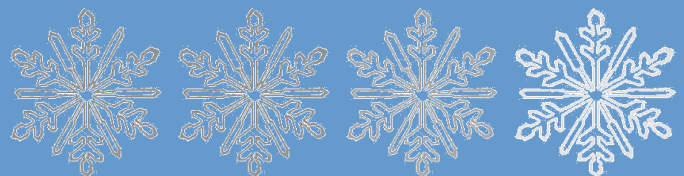
Jasmina Kuplenik, FT 1. b

Teja Okrajšek, KZ 1. b

Urška Novak, ZN 1. b

BILO JE DECEMBRA

PETARDE

December je čas praznikov in priprav na praznovanje novega leta. Kot je v navadi, se novo leto običajno pravlja s pirotehniko. Res je, da so rakete zanimive in navdušujejo s svojimi efekti, manj pa so zaželeni petarde. In tudi letošnji december je minil v znamenju velikih pokov, ki pa za večino ljudi niso smiselni. Pirotehnika je dovoljena od 26. decembra pa do

2. januarja. Kot je v pravilih napisano, se na javnih prostorih ne sme metati petard in eden takih je tudi Šolski center Novo mesto. A kljub prepovedi tudi ta december ni minil brez pokov v okolici centra.

Vse petarde pa niso varne, saj so izdelane doma in nimajo A-testa. Po mojem mnenju so najbolj varne tiste, ki se izstrelijo s pištolami. Poleg motenja ljudi pa škodujejo predvsem živalim, ki imajo še bolj razvit sluh in so zato posledice hujše. Ob nepravilnem ravnanju s petardami lahko pride do resnih poškodb, kot so odtrgane roke in razklani obrazi. Zato se pred uporabo zamislite in pomislite na živali ter lastno varnost.

Rok Papež, ZN 1. b

VESELI DECEMBER

Mnogi ljudje komaj čakajo zimo in vse zimske radosti, ki spadajo zraven. Še posebej pa je živahno decembra, ko se povsod veliko dogaja. Takrat je življenje idilično, lahko bi rekli, da je kot v pravljici. Zdi se mi, da temu mesecu kar pristaja ime VESELI DECEMBER.

Če se prav spomnim, se je vse začelo že prej, na sredini novembra, ko sem na televiziji prvič letos zagledala reklamo za Coca-Colo, v kateri ima glavno vlogo Božiček. Saj je prav, da komaj čakamo na ta čas, saj marsikoga obdata toplina in tisti prijeten občutek

pri srcu. Vendar pa se vam ne zdi, da vse poteka prehitro? Da sploh ne znamo uživati v tem času? Da vsako leto zapravljamo ogromno denarja za darila? Kaj pa nematerialne stvari? Imam občutek, da ljudje pozabljamo na pravi pomen božiča. Kupujemo vse večja in dražja darila. To me sicer niti ne preseneča, glede na to, kakšne ponudbe so v trgovinah. Police so polne raznoraznih igrač, naprav, pa še popusti so ogromni. Kot da trgovci tekmujejo, kdo bo več zaslužil. Medtem ko hitimo po trgovinah, se niti ne zavedamo, da obstajajo ljudje, ki si tega ne morejo privoščiti. Služb je vse manj in zato je denarna stiska vse

večja. Bolje bi bilo, če bi obdarovali bližnje s pomembnejšimi stvarmi: z lepo besedo, objemom, prijaznostjo ter ostalimi pomembnimi vrednotami. Veliko denarja pa porabimo tudi za ognjemete in ostale pirotehniške pripomočke. Res je, da jih je lepo videti. Ampak, da bi zapravljali denar samo za nekaj sekund veselja, se mi zdi neumno. Kaj pa živali? Se spomnimo nanje in njihov strah? Jih obvarujemo? Vsako živo bitje se nečesa boji. Tako kot se majhen otrok boji petard, se jih bojijo tudi živali.

Sošolko Meggi sem opomnila, da ne obstajajo samo negativne stvari. Mene na primer zelo veselijo zimske radosti, ko delam sneženega moža ali pa se valjam v snegu in naredim angelčka. Obožujem iti ponoči ven in opazovati okrašene hiše in smreke. Vse tiste lučke me razveselijo in navdušena sem nad

ustvarjalnostjo nekaterih sosedov. Všeč mi je, da imam med prazniki ogromno prostega časa, ki ga z veseljem porabim z družino, saj med šolo veliko časa porabim za šolske aktivnosti. Najrajši pa preživljam čas v kuhinji, kjer diši po sveže pečenih piškotih, pa še toplo mi je hkrati.

Ko pretehtamo vse, kar se je dogajalo okoli nas v tem času, lahko ugotovimo, da je december eden izmed najlepših mesecev v letu.

Meggi Starašinič in Mateja Mesojedec, FT 3. a

Slika: internetni vir

Slika: internetni vir

erestock.com © Džem Zidar

!PRIPOROČAMO!

FILMI

Kadar bo dan preveč dolgočasen in ne boš vedel, kaj početi, si preberi naša priporočila za filme. Verjetno se bo našel tisti pravi zate, od zgodovinskega, ljubezenskega in najstniškega filma.

- **Ana Karenina (Anna Karenina)**

Zgodovinska drama, ki prikazuje zgodbo o ljubezni v času ruskega cesarstva. Ana je žena visokega uradnika Karenina, s katerim ima sina. Od njiju se poslovijo ter odide v Moskvo, da bi poskušala rešiti zakon svojega brata. Na poti sreča grofico in spozna njenega sina. Med njima se prižge iskrica, zaradi katere se zgodba zaplete.

Režija: Joe Wright

Igrajo: Keira Knightley, Jude Law, Aaron Johnson, Kelly MacDonal

- **Nowhere boy**

Nowhere boy je zgodba o najstniškemu Johnu Lennonu, članu ene najbolj znanih glasbenih skupin na svetu, The Beatles, ki je hotel postati Elvis Presley. Skupaj s svojimi prijatelji je ustvaril bend in z njim

igral po vaških zabavah. Film predstavlja kruto stran življenja znanega glasbenika. Ko je bil še majhen, sta starša izbrala vsak različno pot, tako da je ostal pri svoji teti. Šele ko je že skoraj odrasel, je izvedel, da se mama ni hotela zavzeti zanj, ko ga je hotel oče vzeti s seboj. Kljub temu se zgodba konča z uspehom v glasbeni karieri.

Režija: Sam Taylor-Johnson

Igrajo: Aaron Taylor-Johnson, Kristin Scott Thomas, David Threlfall, Anne-Marie Duff

• Življenje, kot ga poznaš (Life as We Know It)

Holly in Eric sta bila po smrti njunih dobrih prijateljev izbrana za skrbnika njihove hčerke. Skupaj se kljub medsebojni sovražnosti trudita izpolnjevati željo njunih prijateljev. Ob vseh sporih, norčijah in nezgodah le ugotovita, da bi le lahko postala prava starša.

Režija: Greg Berlanti

Igrajo: Katherine Heigl, Josh Duhamel, Josh Lucas, Alexis Clagett, Brynn Clagett

Tina Jurejevčič, ZN 1. b

!PRIPOROČAMO!

KNJIGE

Jillian Lauren: Noči v haremu

Roman **Noči v haremu** govori o 18-letnem dekletu, ki kar naenkrat dobi zanimivo ponudbo na Bližnjem vzhodu. Ko jo sprejmejo v to »službo«, si še predstavljala ni, da bo morala vsak večer preživeti v razkošju in družbi hinavskih lepotic, ki se vse trudijo za pozornost princa. Po 18 mesecih takšnega dela Jillian odide iz Bornea polna denarja ter oblačil znanih oblikovalcev. Nepozabna življenjska izkušnja ali le sodobno suženjstvo, iz katerega lahko odideš prostovoljno!? Ta roman priporočam vsem tistim, ki nimajo kaj početi ob mrzlih zimskih dneh.

Goran Vojnović: Jugoslavija, moja dežela

Knjiga slovenskega pisatelja nas popelje v zgodovino fanta po imenu Vladan ter kako je izgubil očeta oficirja, ki je domnevno padel v vojni. Ko Vladan v google vtipka ime svojega očeta, ga kar naenkrat vrne v leto 1991, spominja se, kako se je moral z mamo seliti iz kraja v kraj, dokler ni pristal na Fužinah v Sloveniji. Trdno odločen je, da bo našel očeta in da bo končno izvedel resnico, kdo njegov oče sploh je. Ko ga po 17 letih končno najde, se pred njim napije in ga obtožuje, da mu je uničil otroštvo. Roman **Jugoslavija, moja dežela** smo letos dobili vsi 1. letniki, ko smo obiskali Knjižnico Mirana Jarca. Priporočam jo vsem tistim, ki jih zanimata zgodovina in vojna na Balkanu.

Simona Petretič, ZN 1. b

Jillian Lauren
NOČI V HAREMU

OVEN (21. 3.–20. 4.)

Novo leto ste preživali v prijetnem okolju, vendar bodite previdni, čas prinese svoje in kaj kmalu se vam lahko zgodi neljuba situacija, povezana prav s praznovanjem novega leta.

Ljubezn: 70 %

Šola: 40 %

Zdravje: 55 %

Slika: internetni vir

BIK (21. 4.–21. 5.)

Prazniki so vam prinesli nekaj težav, ki jih boste z voljo in trudom lahko rešili. V prvi polovici januarja si boste glavo še pogosto belili s preteklimi dogodki in posledicami, ki jih je pustilo leto 2013. Obetajo se vam velike spremembe. Z nasmeškom na obrazu vam bo uspelo prav vse.

Ljubezn: 70 %

Šola: 70 %

Zdravje: 85 %

Slika: internetni vir

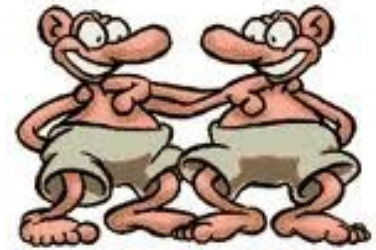
DVOJČKA (22. 5.–21. 6.)

V prazničnem obdobju ste bili dobro razpoloženi, vendar vam bo prvi mesec v novem letu zagrenila šola. Opozarjam vas, da lahko v tem primeru usodo prelističite s še večjim trudom in vedoželjnostjo. Na ljubezenskem področju vas čaka nekaj presenečenj, to pa ne pomeni, da bodo ravno pozitivna.

Ljubezen: 70 %

Šola: 55 %

Zdravje: 100 %

Slika: internetni vir

RAK (22. 6.–22. 7.)

V januarskem času vam bodo zagodli prijateljski odnosi. Morali boste ločiti prave prijatelje od lažnih. Malo bolj vzpodbudna je napoved za konec meseca, ko se vam bo iz neznanih razlogov odvalil kamen od srca. Želeli si boste novosti, vendar bližnjim to ne bo po godu.

Ljubezen: 70 %

Šola: 85 %

Zdravje: 85 %

Slika: internetni vir

LEV (23. 7.–23. 8.)

Decembrske trenutke vam je polepšala posebna oseba, ki vam zaenkrat še ni tako pri srcu, kot vam bo. Medsebojni odnosi vam bodo pomagali ali pa otežili prebijanje skozi zadnje obdobje januarja. Odločitev je vaša.

Ljubezen: 85 %

Šola: 85 %

Zdravje: 100 %

Slika: internetni vir

DEVICA (24. 8.–22. 9.)

Nekdo vam bo želel dopovedati nekaj res pomembnega, vi pa se boste delali, da ga ne razumete. Čustva boste dali nekoliko na stran, saj boste imeli občutek, da vam oseba s svojim obnašanjem ne povzroča naklonjenosti. V odnosih boste zaznali nekaj hladnosti.

Ljubezen: 55 %

Šola: 70 %

Zdravje: 100 %

Slika: internetni vir

TEHTNICA (23. 9.–23. 10.)

Pričakujte nepričakovano. Zadnje čase ste bili napolnjeni s pesimizmom, vendar se vam morda le uspe držati novoletnih obljub, zaradi česar bo vaše življenje lepše in polno optimizma tudi v mrzlih dneh.

Ljubezen: 85 %

Šola: 85 %

Zdravje: 100 %

Slika: internetni vir

ŠKORPIJON (24. 10.–22. 11.)

Za vami je obdobje samovšečnosti in vzvišenosti. Prvi trenutki v letu 2014 bodo to spremenili. Občutek, da ste najboljši in najpametnejši, vas bo spremljal še nekaj časa, zato bodite vseeno pozorni, saj lahko s takšnim obnašanjem prizadenete bližnje.

Ljubezen: 70 %

Šola: 70 %

Zdravje: 100 %

Slika: internetni vir

STRELEC (23. 11.–21. 12.)

Načrtovali boste spremembe na osebnem področju, vendar poguma še ne boste zbrali prav kmalu. Zastavili si boste visoke cilje, za katere se boste zelo trudili. Razočarati se boste pustili v ljubezni. Šolske zadeve bodo potekale gladko, brez večjih zapletov.

Ljubezen: 40 %

Šola: 70 %

Zdravje: 85 %

Slika: internetni vir

KOZOROG (22. 12.–20. 1.)

V prvih dneh januarja boste zelo zaskrbljeni ali pa se boste bojevali z lastnimi prepričanji. Prepustite se samemu sebi, saj so tisti občutki največkrat najboljši. Ne zastavljajte si previsokih ciljev, ker boste zaradi neuspeha obupali. Meja sposobnosti se bo s časom in vajo večala. Upanje umre zadnje.

Ljubezen: 85 %

Šola: 85 %

Zdravje: 100 %

Slika: internetni vir

VODNAR (21. 1.–18. 2.)

Na čustvenem področju vas čaka nekaj nejasnosti, ki jih boste rešili z iskrenim pogovorom. Najraje boste v objemu svoje ljubljene osebe ali v družbi ljudi, ki jih imate radi in vam veliko pomenijo. Načrtovali boste, kako kar najlepše preživeti prosti čas, vendar boste malce nervozni, da bi se popolnoma sprostili in predali toku življenja.

Ljubezen: 55 %

Šola: 70 %

Zdravje: 85 %

Slika: internetni vir

RIBI (19. 2.–20. 3.)

Mesec boste preživeli ustvarjalno. Šola in ljubezen bosta na drugem mestu. Malce vam bo zagodlo zdravje, vendar se na to ne boste preveč ozirali. Uživali boste v vsakem trenutku, čeprav se vam bo zdelo, da ste utrujeni in da se vse odvija prepočasi. V drugi polovici meseca se boste veselili nekega dejanja, ki bo vaše navdušenje le še nadgradilo.

Ljubezen: 70 %

Šola: 100 %

Zdravje: 85 %

Slika: internetni vir

Vesna Omerzu, ZN 1. b

Prigode in nezgode farmaceutov na praksi

Praksa farmacevta je morda na prvi pogled zelo zahtevna, vendar temu nikakor ni tako. Delo farmacevta zna biti zelo zabavno, če te seveda to delo veseli, in hkrati poučno.

Ko smo prvič stopili v laboratorij in videli vse tiste priprave za izdelovanje zdravil, nam je srce začelo hitreje biti. Spraševali smo se, ali bomo res mi tisti, ki bomo nekoč vse to znali. Vse to mešanje, tehtanje in računanje nam je na začetku povzročalo kar nekaj težav. A naše mnenje se je po nekaj mesecih močno spremenilo. Stvari sploh niso bile tako težke, kot so se zdele na prvi pogled. Priznamo pa, da je bila praksa na začetku kar malo naporna. A nismo se vdali. Izdelovanje mazil, krem in sirupov je sčasoma za nas postalo mačji kašelj.

Seveda pa v razredu s 30 dijaki ne gre brez norih dogodivščin.

Se vam je kdaj zgodilo, da ste greli vodo pri ugasnjemem kuhalniku? No, nam se je. Seveda voda ni in ni hotela zavreti. Spogledovali smo se in kljub temu čakali in čakali, da voda doseže 100 °C. Ker nikomur tudi na misel ni prišlo, da kuhalnik ni prižgan, je to seveda ugotovila profesorica. Lahko pa si mislite, kaj je sledilo potem. Naslednjič smo

bili zelo pozorni pri tem, da kuhalnik ni ostal izključen. A doletela nas je druga nesreča. Na vodo, ki je bila na kuhalniku, smo vsi pozabili in kmalu smo imeli veliko dela z brisanjem delovne površine.

Tako kot drugod na praksi moramo tudi farmacevti pri vsaki vaji izpolniti poročilo dela za vajo, ki jo izvajamo tisti dan. A zakaj bi se vsi mučili s tem, kaj zapisati, kako urediti enačbe in kako zapisati postopke, če pa to lahko stori samo eden in ostali od njega le prepisujemo? Težav seveda ni bilo, vse dokler profesorica ni pobrala vseh poročil in jih popravila. Naslednji teden pa je na praksi puhala od jeze kot parna lokomotiva. Vsa poročila so bila seveda enaka. Od takrat naprej vsi pišemo svoja poročila, saj si tako jezne profesorice ne želimo nikoli več videti.

Po končanem delu je treba pospraviti inventar, ki smo ga uporabili. Ker se nam vedno zelo mudi s pospravljanjem, da bi nas profesorica morda spustila kakšno minuto prej, smo si zopet zaslužili zelo dolgo pridigo. Za mešanje raztopin se namreč v bučko ali čašo doda magnetek, ki delo močno olajša. Ker pa so magnetki majhni, se je že prej dogajalo, da so jih dijaki zelo veliko izgubili. Ampak mi smo bili pri tem še posebej izvirni. Vse magnetke smo namreč nehote, zavite v papir, vrgli v koš za smeti. Brez kakršne koli slabe vesti smo zapustili laboratorij in odšli k naslednji uri. Zelo dobro se spominjamo, da smo takrat imeli angleščino. Profesorica je ravno začela z uro, ko je v razred pritekla profesorica s prakse. S svojim močnim glasom je začela kričati, kje so magnetki. Ker smo se vsi le nedolžno spogledali, je morala polovica razreda z njo v kabinet. Magnetki se seveda niso pojavili sami od sebe in zato je profesorica obrnila koš za smeti. In glej no glej, magnetki so bili tam. Seveda smo se opravičili za našo površnost in naslednjič zelo pazili pri pospravljanju.

Vendar so bili konec koncev to le naši slabi dnevi, kriva pa je bila tudi naša neizkušnost. Zdaj se na šoli skoraj ne najde boljših farmacevtov od nas. Pri praksi se bomo še naprej trudili in čez 6 mesecev postali najboljši farmacevti.

Maruša Ajdišek in Klara Konček, FT 4. b

ŠPORT

2 di(v)jaka – 2 vrsti športa

Rok Škedelj – odbojka

Odbojka je **moštveni šport**, sestavljen iz dveh ekip (v vsaki ekipi je 6 igralcev), ki ju loči mreža. Igralci lahko pri igri uporabljajo kateri koli del telesa (vendar žoga ne sme biti nošena, prav tako se je igralec ne sme dotakniti dvakrat zapored). Namen igre je poslati **žogo** preko mreže, tako da bi v nasprotnikovem polju padla na tla, ter preprečiti, da bi padla na tla na lastni strani **igrišča**. Vsaka **ekipa** se lahko največ trikrat dotakne žoge, preden jo vrne na nasprotno stran.

Slika: arhiv SZKS

Z odbojko se ukvarjam devet let in je zame zelo zanimiv šport, saj so vse poteze igralcev nepredvidljive. Treniram 4-krat tedensko po uro in pol, tekme pa potekajo od oktobra do maja skoraj vsak vikend. Menim, da je to zahteven šport, saj je pri učenju odbojke velik poudarek na motoriki in občutku za žogo, pa tudi pravila igre zahtevajo nekaj razumevanja. Nikoli ne moreš znati vsega, saj se morajo igralci skozi igro dopolnjevati, in če nekdo naredi napako, je ne moreš popraviti. Pri odbojki ne moreš nikoli dobesedno reči, da obvladaš vse, zato se je tudi nikoli ne moreš naveličati.

Petković - rafting

Rafting je različica veslanja, kjer 4 ali 6 oseb vesla v raftu ali gumenjaku. Treningi in tekme raftinga običajno potekajo na divjih vodah, ker pa je teh v Sloveniji zelo malo, se v tem športu veliko potuje. V raftingu se tekmuje v štirih disciplinah:

Šprint: Vsaka ekipa vesla posamezno na kratki progi za najboljši dosežen čas.

Head 2 Head oziroma dvobojevanje: Ekipe se na progi za šprint spuščajo v parih, ekipa, ki na cilj prispe prva, se uvrsti v naslednji krog, dokler ni izločena ali zmaga v finalu.

Slalom: Tehnično najtežja disciplina, kjer je proga po navadi enako dolga kot v šprintih, le da so tu še točna vrata (v njih vstopiš v smeri toka) in protitočna vrata (v njih vstopaš v nasprotni smeri toka).

Spust: Vzdržljivostno najtežja disciplina, kjer se več ekip spusti naenkrat. Nekateri spusti trajajo tudi dlje kot uro.

Treningi veslanja pa ne potekajo samo na vodah, veliko časa prebijemo tudi v telovadnicah, fitnessu in na tekaških stezah.

ŠPORT

Slovenci smo v raftingu med najuspešnejšimi državami na svetu, kar dokazujejo medalje iz svetovnih in evropskih prvenstev, a na žalost zaradi nepopularnosti tega športa za naše uspehe vedo le sosede in bližnji prijatelji.

Tudi sam sem raftaš, našemu vaškemu klubu Gimpex (ki zastopa Slovenijo na tekmovanjih) sem se pridružil avgusta 2012, ko so potrebovali dodatnega člana, ki bi zastopal slovenske barve na mladinskem svetovnem prvenstvu na Češkem. Bil sem najmlajši in z najmanj izkušnjami, a k sreči imam starejšega brata, ki vesla za člansko ekipo in je eden izmed najboljših veslačev, kar jih premore Slovenija. Skupaj sva trdo trenirala osnove in zahtevnejše tehnike veslanja, dvigovala sva uteži in pretekla na stotine kilometrov. Medtem ko sem pisal ta članek, je na drugi strani sveta, na Novi Zelandiji, potekalo svetovno prvenstvo v raftingu, kjer je naša posadka v disciplini dvobojevanje osvojila bronasto medaljo.

Rok Škedelj, ZN 2. b, in Bor Petković, ZN 2. c

PREDSTAVLJAMO ŠPORTNIKE NAŠE ŠOLE

Matjaž Pregrat (27. 3. 1995)

S katerim športom oz. disciplino se ukvarjaš?

Ukvarjam se z atletiko, in sicer s teki na srednje in dolge proge (od 800 do 3000 m).

Koliko časa že treniraš?

Treniram že 3 leta.

Zakaj si se odločil za ta šport in kdo te je navdušil?

Vedno sem imel rad tek. V srednji šoli me je nato navdušila profesorica Urška Korasa, ki je na rednih urah športne vzgoje opazila dobre rezultate v tekih in mi predlagala, da začnem trenirati v klubu.

Si želiš ustvariti kariero?

Kariero si želim ustvariti, ker vlagam v to veliko truda in želim biti uspešen tekač.

Slika: arhiv SZKŠ

Kdo je tvoj življenjski vzornik?

Etiopski tekač Haile Gebrselassie

Kako zgleda tvoj dan?

Dopoldanski čas preživim v šoli, popoldan pa imam intenzivne treninge

Kako usklajuješ šolske obveznosti s treningi in tekmovanji?

Na začetku je bilo vse skupaj zelo težko, a s pomočjo profesorjev in prijateljev je veliko lažje.

Predstavi nam nekaj dosežkov, na katere si izjemno ponosen.

Najbolj ponosen sem na uvrstitev na evropsko prvenstvo v krosu, ki je potekalo letos decembra v Srbiji.

Kako preživljaš prosti čas?

Prosti čas preživljam s prijatelji, večino prostega časa pa prespim, saj se tako regeneriram za nov trening.

Na kaj v življenju si najbolj ponosen?

Najbolj ponosen sem na tisti dan, ko sem začel trenirati.

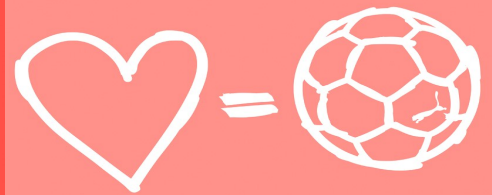
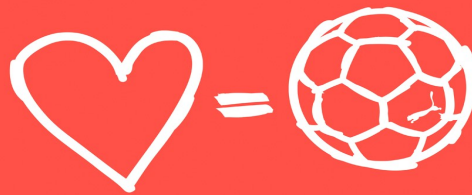
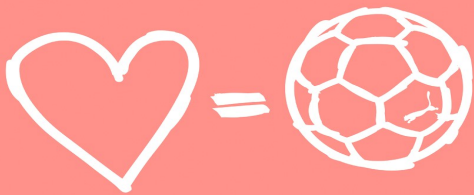
Naj glasba, naj film?

Najboljši filmi so mi znanstvena fantastika, kar zadeva glasbo pa rad poslušam vse.

Kateri je tvoj najljubši predmet v šoli? Zakaj?

Najboljši predmet v šoli je športna vzgoja, ker se sprostiš in odmisliš vse stvari.

Urška Korasa

Ljubezen do nogometa

Že kot majhen otrok sem težko sedel. Tek, vragolije, nenehno gibanje, vse to mi je ugajalo. Mami in očetu pa to ni bilo preveč všeč. V prvem razredu so me vpisali na karate, da bi se umiril in obvladal. Pa ni šlo. Žoga, to je tisto, kar sem si želel in o čemer sem sanjal.

Vpisal sem se v malo nogometno šolo, kasneje pa napredoval v NK Krka. Užival sem vsako minuto, ki sem jo preživel na nogometnem igrišču. Za nekatere so bili vsakodnevni treningi prenaporni in so odnehali. Meni pa tudi na pamet ni prišlo, da bi nehal, kaj šele da

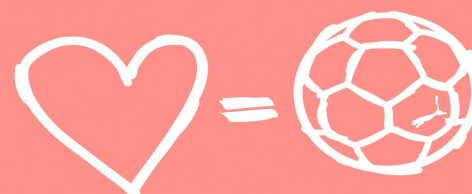
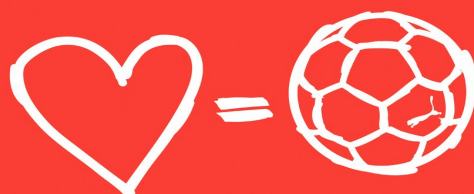
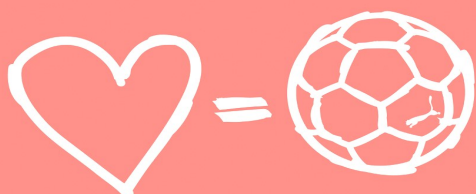
ŠPORT

bi zamudil kakšen trening. Moram povedati, da mi celo treningi niso preprečili treniranja tudi doma. Želja po popolnosti je bila zelo močna, še danes sanjam o poklicni karieri nogometaša. Moja pozicija je golman. Marsikdo misli, da je golman najbolj lahko delo v ekipi. Tako razmišljanje je daleč od resnice. Ne samo da je potrebna hitrost, potrebna je hitra odzivnost celega telesa, celotno tekmo moram biti popolnoma zbran, pa tudi padcev in udarcev z nogo nasprotnika te ne sme biti strah. Nekateri mi pravijo, da sem nor, da večini ne uspe. A takšno razmišljanje zame ne pomeni »tudi meni ne bo uspelo«. To zame pomeni izziv. Vedno se je potrebno dokazovati, vedno znova je potrebno sprejemati poraze. Ampak zmaga je sladka, pomeni, da sem na pravi poti, da moje delo in moj trud nista zaman. Priznam, šola in učenje trpita. A prepričan sem, da bom tudi v šoli uspel. Zavedam se namreč, da brez znanja ne bom uspel v svoji želji poklicnega nogometaša. V teh letih mi je uspelo, da sem že dvakrat prejel pokal za naj golmana, bil sem tudi na testiranju za slovensko reprezentanco. To je dokaz, da delam pravilno in da se je moj trud obrestoval.

Vseskozi me podpira oče. Tudi sam je bil nekoč golman. Priznam, da je tudi moj vzornik. Ne morem pa mimo svetovno znanega Ikerja Casillasa. Na spletu sem si ogledal več njegovih treningov in obramb, pri svojih treningih upoštevam njegovo znanje in sposobnosti. Morda bom nekoč tudi jaz nekemu vzornik.

Kaj pa dekleta? Opazil sem, da hodijo gledat treninge in tekme. Ampak jaz trenutno vidim le eno. In ta mi je resnično všeč.

Jaša Brulc, ZN 2. c

EKSKURZIJA V RIM

28. november 2013. Jutro pred ekskurzijo. V šolo pridemo kot običajno in se pripravimo na pouk. Nekateri. Drugi pa samo čakajo na malico, ki bo čez 2 šolski uri. Profesorica deli pole za vaje, a vsi dijaki samo razglabljam in debatiramo, kaj in kako zvečer. Četrtekov dopoldan hitro mine in vsi polni pričakovanj odrinemo domov. Pakirat in se pripravljat na ekskurzijo.

Odhod smo imeli ob 20.20, ampak s sošolci smo se začeli zbirati že ob 19.30. Sledilo je klasično in tipično deljenje razredov ter kje bo kdo sedel na avtobusu. Moram pohvaliti moje sošolce, saj sta taktika in pretkanost delovali v našo korist. Ko smo že vsi nemirni sedeli na avtobusu in čakali na njegov premik, nas je prišla preštet in nagovorit razredničarka. Imeli smo dvonadstropni avtobus in ko je povedala, da ne bo profesorjev v nadstropju, se nam je nasmeš razširil do ušes. Pa ne mislite da zato, ker bi želeli razgrajati in početi neumnosti! Kje pa! Ampak priznati je pa treba, da je vse bolj sproščeno, če ni v bližini profesorjev.

Vir slik: Nejc Vidrih

Vedeli smo, da je na avtobusu najbolje spati, saj bo vožnja trajala celo noč. A s tem si nismo belili glave. Začelo se je petje, fotografiranje in pripovedovanje šolskih prigod. Vse do prvega postajališča na Fernetičih, kjer smo si prvič pretegnili kosti in zadihali na svežem zraku. Od tu naprej smo odrinili proti Rimu. Kmalu nas je premagal spanec. Nekate-

Vir slik: Nejc Vidrih

ri so se ulegli na tla in racionalizirali že tako majhen prostor. Kapo dol fantom, ki so večji od 185 cm, kajti oni so se morali še najbolj prilagoditi v tem majhnem okolju. Nekateri so spali na tleh, drugi čez dva sedeža in tretji obrnjeni z glavo navzdol.

Ura je bila okoli štiri zjutraj, ko sem se predramil. Na avtobusu je bilo tiho, po radiu pa je bila dobra stara italijanska glasba iz 80. in 90. let. Prve jutranje besede vodnika Izaka smo slišali okoli 8. ure. Ustavili smo se pred italijansko obvoznico na jutranji kavi in zajtrku. Mmmmm – vonj po kavi in sveže pečenem pecivu še nikoli ni bil tako omamen. Okrepčani in polni energije smo zapeljali na rimsko obvoznico, ki se razteza 60 km okoli mesta. Naleteli smo na tipično italijansko gnečo, a smo se počasi prebijali proti mestu. Vse nas je fascinirala vožnja vesp, ki so vijugale med avtomobili, ne da bi naredile veliko kaosa. Izkricali smo se na postaji metroja ter se vkrcali vanj. Vse nas je presenetil nenaden pospešek vlaka in njegovo zaviranje. Izgledali smo kot mali pijanci, ki jih zanaša po prekrokani noči. Zaslišali smo zvok policlinicosinistra in nato našega vodiča, ki je zavpil, da moramo hitro ven. Njegov modri dežnik je bil naša luč v množici ljudi.

Okoli 10. ure smo si ogledali polikliniko Umberto I. Ta bolnišnica zgleda kot mesto v malem. Oddelki se delijo na stavbe in ne na pritličja kot pri nas. Sprejeli so nas s tipičnim italijanskim vzdušjem – ljubeznijo, a hkrati z nekim strahospoštovanjem. Razložili so nam njihov sistem šolanja in kako poliklinika deluje. Tu se je nato začela mala improvizacija.

cija, ampak vse so izpeljali. Italijani pač. Skregani z organizacijo in rahlo zmedeni in nezorganizirani. Ni nam bilo žal, da smo si ogledali bolnišnico, ampak lakota nas je že začela napadati in bili smo kar malo utrujeni.

Vir slik: Nejc Vidrih

Okoli 12. ure smo se odpravili spet na metro in začel se je ogled antičnega Rima. Prva postojanka – Kolosej. Vse nas je presunila njegova gromozanska višina in detajli na njem. Tu smo izgledali res kot največji turisti – slikali smo s telefoni in fotoaparati, kot da bi šlo za stavo. Žal si notranjosti nismo mogli ogledati, saj nas je čas krepko priganjal. Kupovali smo spominke, vseskozi pa so na nas pritiskali s svojo ponudbo tudi ulični prodajalci. Obhodili smo Kolosej, si ogledali Konstantinov slavolok, nadaljevali po starem antičnem mestnem jedru in prišli do zapora in sodišča, v katerem so v starem Rimu sodili in obsojali zločince. Od tam nas je pot pripeljala do italijanskega parlamenta. Bela stavba sredi sivega mesta je v sončnem dnevu izgledala res božanstveno. Pot smo nadaljevali mimo mestne hiše, v kateri sta v štiridesetih letih prejšnjega stoletja Musollini in Hitler nagovarjala in mahala množici podpornikov takratnega režima. Končali smo na Cirkus Maksimus, ki je danes trg, včasih pa je bil prizorišče iger in konjskih dirk.

Rimska arhitektura je neverjetna od stebra pa vse do najmanjšega detajla. Človek bi lahko vsak dan po ure in ure gledal te zgradbe in vsakič bi ga presenetilo nekaj novega. Po enourni »pavzi« smo v

daljavi spet videli moder dežnik in v naših sprejemnikih slišali glas vodiča, ki nas je bodril in usmerjal skozi nepopisno množico. Ozke rimske ulice so nas vodile do Fontane di Trevi. Baročna fontana epske velikosti. Tu si turisti in domačini pridejo izpovedat ljubezen ali pa vreči kovanec za srečo. Okoli so bili prodajalci vrtnic in fantje, kot se spodobi, so kupovali rože svojim sošolkam ali pa svojim dekletom in tako dokazali, da se dekleta še vedno raznežijo ob rožah. Ko smo se fotografirali, smo odšli do španskih stopnic. Vstopili smo v malo bogatejši del Rima in vseskozi so nas spremljali butiki znanih blagovnih znamk. Vsi smo napenjali oči v izložbe in sanjali o nakupovanju. Tudi fantje. Prispeli smo do španskih stopnic. 135 stopnic, ki jih obdajajo umetnostna in kiparska dela. Ko jih vidiš in pomisliš, da stopnice stojijo že od davnega leta 1700, pozabiš na skeptičnost in pustiš, da te očarajo. Po ogledu smo se odpravili na metro in dan je bil zaključen.

Po 15 minutni vožnji smo izstopili in se vkrcali na avtobus. Ta nas je odpeljal v hotel, streljaj izven Rima. Ko smo vsi nestrpno čakali hotelsko sobo, toplo večerjo in tuš, se po zvočniku oglasi profesor Ožek. Glasba in vpitje sta utihnila, vsa pravila v hotelu pa so nam bila takoj jasna. Ko smo videli, da nam profesorji zaupajo, se nam je odvalil kamen od srca. Za večerjo smo imeli – ne boste verjeli – pašto. Ja, bile so testenine v pekoči omaki. Po pekočih testeninah je sledilo slano meso in krompir. Zaradi lakote se nismo spraševali, kaj je to in smo z veseljem vse pojedli. Sladice nisem počakal. Odšel sem pod tuš in se zleknil na posteljo, kjer sem meditiral in razmišljal, kaj vse nas še čaka. Predramil me je glas sošolcev in sošolk, ki so sporočali, da se dobimo pri enem izmed njih in rečemo kakšno o doživetjih preteklega dne. Ta pogovor je trajal do 2 ali 3 zjutraj in to nas je vse presenetilo. Na koncu smo se skoraj vsi vrnili v soje sobe in zaspali.

Ob 6.30 se je iz telefona v sobi zaslišal najnadležnejši zvok v mojem življenju. Vrglo me je iz postelje in nisem vedel, kje sem, kaj sem in kaj se dogaja. Hvala bogu, da je hitro umolknil, a se je čez 5 minut spet oglasil. Ob 7. uri smo začeli kapljati v jedilnico na zajtrk. Vsi smo izgledali kot muhe, ko

jih poškropiš s pesticidi. Ob 8. uri smo že sedeli na avtobusu in se peljali nazaj v Rim. Tokrat v sveto državo Vatikan. Že od daleč smo videli kupolo Bazilike sv. Petra. Stopili smo v državo Vatikan, državo, ki je pisala zgodovino in jo spreminjala. Vključili smo se v 200 m dolgo kolono za vstop v baziliko. Pregledali so nas kot na letališču – torbe skozi rentgen in mi čez detektor kovin. Ko smo vstopili v baziliko, nam je zastal dih. Cerkev, ki je velika kot katera od slovenskih vasi, s kipi največjih umetnikov. Ogledali smo si tudi grobnico papežev, v kateri je bilo fotografiranje prepovedano. Vseskozi nas je spremljal vonj po mazilih in hladen piš, ki se je vlekel skozi hodnike. Ko smo izstopili iz grobnice, smo imeli čas zase. Veliko se nas je odločilo za ogled kupole, s katere vidiš cel Rim. Nekateri smo odšli peš in prehodili 552 stopnic, drugi pa so odšli z dvigalom in jih prehodili samo 320. Razgled je bil vreden vseh stopnic in ga z besedami ne morem opisati.

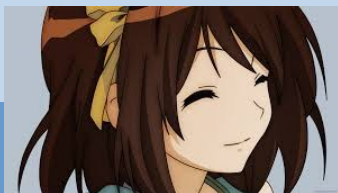
Po tem ogledu so sledili še zadnji nakupi in seveda dobra italijanska kava. Za štiri kepice sladoleda, tri vroče čokolade, 3 kave in 2 kapučina smo dali 51 €. Ampak kolikokrat pa lahko piješ kavo v Vatikanu?! Mogoče nikoli več. Ob vrnitvi na trg smo se še zadnjič fotografirali in počasi zapustili Rim. Čakala nas je dolga pot domov in vsakega od nas je začel premagovati spanec. Ponoči nas je predramil nagovor vodiča in njegova zahvala za poslušnost. Seveda pa so tudi profesorji pristavili svoj lonček ter pohvalili naše obnašanje in zrelost, ki smo ju pokazali na ekskurziji. V imenu vseh, ki so bili na ekskurziji, bi se zahvalil vodiču, profesorjem in voznikoma za potrpljenje in strokovnost. Bilo nam je lepo in Rim bo za nas ostal nepozabno doživetje in lep spomin na srednješolska leta.

Nejc Vidrih, ZN 4. b

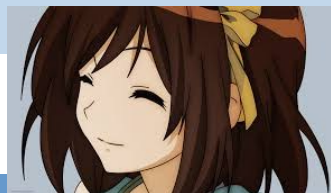

Vir slik: Nejc Vidrih

ANIME

Do you even know what anime is? Well if you don't I'll tell you. Anime is a Japanese cartoon which is in my opinion much better than all American or European cartoons. In American or let's call it "ordinary" cartoons you know that there is some human or animal or an object who wants to change something or become something or just does something good. And eventually it meets some companions who will gladly help. And there are some funny moments and twists and then all well-known happy ending. In all these "ordinary" cartoons you know that the good guy will get the princess and the bad guy will disappear or die untimely death.

Anime isn't much different but you can identify with the character, the series are longer, you can watch any genre ....You can watch horror anime, kids anime, girly anime, sports anime, romance anime, anime like Naruto or Inuyasha or Bleach which can take you to a whole new world. You cry, you laugh and sometimes you shake with anticipation what will happen next...Because that's why I think anime is the best –you don't know what will happen next. You don't know if the main character will kill the bad guy or he will convert. I'm currently watching Attack on Titan (Shingeki no Kyojin) and my character who was in top 5 of my liking gets killed in third episode.

But anime has also a happy ending (sometimes), but it isn't so predictable. Sometimes the good guy marries a farmer's daughter or maybe through the whole series you think he's the bad guy but in the end you realize he has sacrificed himself for someone and he's secretly a good guy.

You see that anime is like some TV show but for someone like me, who is childish and likes cartoons it is a proof that human imagination can grow and one can realize how much talent was put in creating it, that you just appreciate and enjoy and shake with anticipation what will come next.

Iza Gračan, ZN 3. b

Vector & Wallpaper of code assets by p10k11

Slika: internetni vir

BOŽIČ- Die Weihnachtszeit

Slika: internetni vir

Weihnachten ist für die Deutschen das wichtigste Fest des Jahres, an dem die ganzen Familien zusammenkommen. Die Vorweihnachtszeit beginnt vier Wochen vor dem heiligen Abend. Mit dem ersten Advent, dem ersten Sonntag im Dezember, wird die Wohnung weihnachtlich mit Tannenzweigen, Weihnachtsschmuck und Kerzen dekoriert. Auf dem Tisch wird der Adventskranz, ein Kranz aus Tannenzweigen mit vier Kerzen, aufgestellt. An jedem Sonntag wird eine Kerze angezündet, und die Kinder öffnen den Adventskalender, an dem 24 Türen sind. Jeden Tag bis Weihnachten dürfen die Kinder ein Türchen öffnen.

Der Abend vor dem Weihnachtstag ist der Heilige Abend (24.12). Viele Menschen gehen an diesem Abend zum Gottesdienst in die Kirche. Dort

singt man Lieder und hört die Weihnachtsgeschichten aus der Bibel.

Nach dem Gottesdienst ist es Zeit für die Geschenke, die vorher unter den Weihnachtsbaum gestellt wurden. Die Kinder haben vorher auch schon einen Wunschzettel geschrieben. Jetzt warten die Kinder, ob sie nun die Dinge, die sie sich gewünscht haben, kriegen. Abgeschlossen wird der Heilige Abend oft mit einem gemeinsamen Essen, aber am Weihnachtstag (25.12) geht das Feiern weiter. Zu Hause wird etwas besonders Gutes zum Essen gekocht. Weihnachten ist ein Familienfest, deswegen kommen alle Familienmitglieder zusammen.

Sven Novšak, FT 3. b

JANUAR 2014			16	ZAČETEK II. POLLETJA	ČETRTEK
1	 Novo leto	SREDA	17		
2	Šolsko tekmovanje iz znanja zdravstvene nege	ČETRTEK	18		SOBOTA
3		PETEK	19		NEDELJA
4		SOBOTA	20	Roditeljski sestanki in govorilne ure za SZKŠ	PONEDELJEK
5		NEDELJA	21		TOREK
6		PONEDELJEK	22		SREDA
7		TOREK	23	 Dnevi Marije Tomšič – prve medicinske sestre na Dolenjskem	ČETRTEK
8		SREDA	24		PETEK
9		ČETRTEK	25		SOBOTA
10		PETEK	26		NEDELJA

11		SOBOTA		27	Krvodajalska akcija za 4. c ZN in 2. d – pti	PONEDELJEK
12		NEDELJA		28		TOREK
13		PONEDEL- JEK		29		SREDA
14	Dramska predstava POR- TRET I RAZREDI Z4. a, b, c, K4. a, F4. b, KZ 4. a	TOREK		30		ČETRTEK
15		SREDA		31	Gledališki abonma v Krškem	PETEK

FEBRUAR 2014			16		NEDELJA
1		SOBOTA	17		PONEDELJEK
2		NEDELJA	18		TOREK
3	Začetek zimskega izpitnega roka za POM	PONEDELJEK	19		SREDA
4		TOREK	20		ČETRTEK
5		SREDA	21		PETEK
6		ČETRTEK	22		SOBOTA
7	Kulturna prireditev v počastitev kulturnega praznika	PETEK	23		NEDELJA
8	 Kulturni praznik	SOBOTA	24		PONEDELJEK
9		NEDELJA	25		TOREK
10	Začetek zimskega roka ZI	PONEDELJEK	26		SREDA

11		TOREK		27	Počitnice	ČETRTEK
12		SREDA		28	Počitnice	PETEK
13		ČETRTEK				
14	INF	PETEK				
15	INF	SOBOTA				

MOŽNE SO TUDI SPREMEMBE!

Uredniški odbor

Ali nas želiš kaj vprašati? Ali vas kaj moti, se s čim ne strinjate? Vprašanja, članke, literarna, fotografska in likovna dela nam lahko pošljete na uredniski2012@gmail.com. Veseli bomo vaših kritik, komentarjev, kako lahko časopis izboljšamo, in tudi vaših pohval (če nam želite polepšati dan) .

Fotografije: arhiv SZKŠ (in dijakinji fotografskega krožka: Suzana Gerksič, ZN2. a; Jasmina Kuplenik, FT 1. b)